

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Γραφεῖα : Σοφοκλέους 10 Τηλ. 34.659	ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ 30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1947	ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'. "Ετος ΙΔ' ἀρ. φύλλου 49 (143)
--	---	---

Ἀπό τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν
Μετόχων τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος

Ἡ ἐνίσχυσις τῶν Ἀσφαλιστικῶν μας Ταμείων. Τὶ ἐπρότεινεν ὁ κ. Π ε σ μ α τ ζ ὄ γ λ ο υ συμμορφούμενος πρὸς ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Συντάξεων. Ὁμιλίαι τῶν Προέδρων τῶν Συλλόγων κ. κ. Ἀ γ γ. Σ τ ρ ο ῦ ζ α καὶ Κ ω ν σ τ. Ἀ π ο σ τ ο λ ο π ο ῦ λ ο υ. Τὸ δρᾶμα τῶν Συνταξιούχων μας. Τὶ ὑπεσχέθη ὁ κ. Μ α ν τ ζ α β ῖ ν ο ς .

Τὴν 22 Νοεμβρίου ἔ. ἔ. ἔλαβε χώραν ἡ τακτικὴ Συνέλευσις τῶν Μετόχων τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος. Μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ κ. **Μαντζαβίνου** ἐκθεσιν τῶν πεπραγμένων, ἅπανα ἐδημοσιεύθησαν τὴν ἐπομένην εἰς τὸν ἡμερήσιον τύπον, τὸν λόγον ἔλαβεν ὁ Διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς κ. **Γ. Πεσμαζόγλου**, ὅστις παρίστατο—ὡς ἐδήλωσεν—καὶ ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Ταμείου Συντάξεων. Ἄς σημειωθῇ ὅτι τὸ Συμβούλιον τοῦ Ταμείου Συντάξεων ἔλαβεν ἀπόφασιν ὅπως τὸ Ταμεῖον ἐκπροσωπηθῇ οὐχὶ ὑπὸ τοῦ κ. Διοικητοῦ, ἀλλὰ ὑπὸ τοῦ Συμβούλου κ. **Θ. Θεοδωρίδου**, ὅστις καὶ ἔλαβεν ἐντολήν νὰ ὑποστηρίξη τὴν ἄποψιν περὶ μὴ προσλήψεως ἄλλου Προσωπικοῦ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος καὶ περὶ ἐνίσχυσεως τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ταμείων ἵνα καταστῶν ταῦτα ἱκανὰ νὰ ἀνακουφίσουν τοὺς ἀπομάχους Συναδέλφους μας. Ἀτυχῶς, ὅπως αὐθαίρετως ὁ Πρόεδρος τοῦ Ταμείου κ. **Πεσμαζόγλου** ἠγνόησε τὴν ἀπόφασιν ταύτην καὶ, καταφυγὼν εἰς τὴν γνωστὴν τακτικὴν του τῆς ἀντιμετωπίσεως τῶν ἐργαζομένων, διὰ γνωματεύσεων τῶν Νομικῶν Συμβούλων, παρέστη ὁ ἴδιος εἰς τὴν Συνέλευσιν. Ὁ κ. **Στρούζας** ὑπέβαλεν ἔνστασιν διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ κ. **Πεσμαζόγλου** ἐκπροσώπησιν τοῦ Ταμείου ἧτις καὶ

κατεχωρίσθη εἰς τὰ Πρακτικά τῆς Συνελεύσεως. Πάντως ὁ κ. **Πεσμαζόγλου** ἐτόνισε τὴν ἀνάγκην τῆς ἐνίσχυσεως τῶν Ταμείων καὶ εἶπεν ὅτι ἀπὸ κοινοῦ αἱ Διοικήσεις τῶν Τραπεζῶν Ἐθνικῆς, Κτηματικῆς καὶ Ἑλλάδος κατήρτισαν Ἐπιτροπὴν μελέτης τοῦ ζητήματος.

Ὁ κ. **Μ. Μιχαλακόπουλος** εἶπεν ὅτι δὲν τηροῦνται αὐστηρῶς αἱ διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Τραπεζῆς.

Ὁ κ. **Ν. Μπακόπουλος** εἶπεν ὅτι οἱ μισθοὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος εἶναι μεγάλοι καὶ δὲν εὐρίσκει δεδικοιολογημένας τὰς ἀξιώσεις τῶν ὑπαλλήλων πρὸς βελτίωσιν τῶν μισθῶν των καὶ μάλιστα καθ' ἣν στιγμὴν αἱ συντάξεις τῶν ἀπομάχων Συναδέλφων των πόρρω ἀπέχουν ἀπὸ τοῦ νὰ προσεγγίσουν τοὺς μισθοὺς τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ὑπαλλήλων. Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο διεμαρτυρήθησαν ἐντόνως οἱ Πρόεδροι τῶν Συλλόγων κ. κ. **Στρούζας** καὶ **Ἀποστολόπουλος**. Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. **Μπακόπουλος** ἀνεφέρθη εἰς σημεῖα τινα τῆς ἐκθέσεως τῶν πεπραγμένων.

Ὁ κ. **ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΤΡΟΥΖΑΣ**

Εἶτα ἔλαβε τὸν λόγον ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου ὑπαλλήλων τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος κ. **Ἄγγελος Στρούζας**, ὅστις ἐξήρθε τὴν συμβολὴν καὶ

τήν θυσίαν του Πρωσώπικου κατά τόν πόλεμον και μεταπελευθερωτικώς και ύπεστηρίξεν ότι ή άζία πάσης έξάρσεως άφοσίωσις του Προσωπικού εις τό καθήκον του και ή βαθεΐα ύπ' αυτού επίγνωσις τών έναντι τής Χώρας ύποχρεώσεών του και ή κατά συντριπτικήν πλειοψηφίαν έθνική του συνείδησις επιβάλλουν άντιστοιχούς ύποχρεώσεις εις τήν Κυβέρνησιν και εις τήν Διοίκησιν τής Τραπεζής ίνα τό έμψυχον υλικόν τής Τραπεζής μη αποκαρδιωθή συνειπεία τών οικονομικών δυσχερειών τās όποιās αντιμετώπιζει σήμερον με τούς έξακολουθητικώς μειωμένους μισθούς έν συγκρίσει πρός τούς προπολεμικούς και ζητεί τήν βελτίωσιν τούτων χωρίς νά άρνηται νά ύποστούν οι Συνάδελφοί του θυσίας κατά τόν καθορισμόν τών μισθών επί τιμαριθμικής βάσεως και μάλιστα δέχεται, λέγει, θυσία μεγαλύτερας άπό όσας ύφίστανται οι άλλοι τάξεις τής Κοινωνίας. Αυτά πιστεύομεν, λέγει ο κ. Στρούζας και αυτά ύποστηρίζομεν διότι ειείναι δίκαια και λογικά. Έν συνεχεία ύπεστήριξε τήν ένίσχυσιν τών Άσφαλιστικών Ταμείων διά τής παροχής επί μίαν πενταετίαν ύπό τών τριών Τραπεζών προσθέτου εισφοράς 4 0/0 διά τό Ταμείον Αύτασφαλείας και 3 0/0 διά τό Ταμείον Συντάξεων, λόγω τής μη καταβολής κανονικών εισφορών κατά τό διάστημα τής κατοχής και ήξίωσε τήν επιβάρυνσιν τών Τραπεζών με τās συνεπεία τής έδελουσίας έξόδου δετικώς και άποθετικής ζημίας του Ταμείου.

Έν συνεχεία άντέκρουσε δι' άκαταμαχήτων επιχειρημάτων τόν κ. Ν. Μπακόπουλον, όσον άφορά τούς μισθούς τών Υπαλλήλων τής Τραπεζής.

Ο Κ. Κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

Μετά τόν κ. Στρούζαν έδόθη ο λόγος εις τόν Πρόεδρον του Συλλόγου τών Υπαλλήλων τής Έθνικής Τραπεζής κ. Κων. Άποστολόπουλον, όστις όταν έδήλωσεν ότι δά όμιλήση διά τό ζήτημα τών Συνταξιούχων έυρεν αντιμετώπους τούς κ. κ. Μιχαλάκοπουλον και τούς χρηματιστάς Στουπάδην και Στουπάδην (έξαδέλφους), οίτινες ετόνιζον ότι τό ζήτημα τών Συνταξιούχων άνεξαρτήτως του δικαίου των δέν είναι θέμα τής παρούσης Συνελεύσεως.

Η άποψίς των, έπειτα άπό έντονον διαλογικήν συζήτησιν, δέν άγένετο, εύτυχώς, δεκτή ύπό του Προέδρου τής Συνελεύσεως και ο κ. Άποστολόπουλος, συνεχίζων, ειπε

τά εξής :

Παρακαλώ νά επιτραπή και εις έμέ, ως εκπρόσωπον του Προσωπικού τής Έθνικής Τραπεζής, νά ειπω όλίγας λέξεις επί του ύπό του έκλεκτου Συναδέλφου μου κ. Στρούζα άναπτυχθέντος ζητήματος τής ένίσχυσεως τών άσφαλιστικών Ταμείων του Προσωπικού και νά μεταφέρω εις ύμάς τόν πόνον 1.500 συνταξιούχων τών τριών Τραπεζών. Γνωρίζει καλώς ή Διοίκησις τής Τραπεζής τής Έλλάδος τήν έξαθλωσιν τών άπομάχων λειτουργών τής Τραπεζής και γνωρίζει επίσης πόσον δυσμενώς επιδρά τούτο εις τās ψυχάς του έν ενεργεία Προσωπικού και πόσον τούτο ληληθότως δά έχη άντίκτυπον εις τήν στάθμην τής άποδόσεως, τής άφοσίωσεως και αύτης άκόμη τής πειθαρχίας έν τή Τραπεζή, όταν ο εργαζόμενος αντιμετώπιζη τόν επί τεσσαρακονταετίαν τιμίως, εύσυνειδητώς και εύδοκίμως εργασθέντα εις τό Πρωτον Πιστωτικόν Ίδρυμα τής Χώρας νά περιφέρεται εις τούς δρόμους ρακένδυτος και πεινασμένος και νά διημερεύη έξωθεν τών Γραφείων του Ταμείου Συντάξεων με τήν έλπίδα νά προκαλέση τόν οίκτον του Προϊσταμένου του Ταμείου και νά κατορθώση ούτω νά του άποσπάση τήν έγκρισιν διά μίαν προκαταβολήν και και όλίγων έστω χιλιοδράχμων. Διότι, Κύριοι Μέτοχοι, αυτό δυστυχώς γίνεται σήμερον και δέν έχετε παρά νά κάμετε τόν κόπον οίανδήποτε ήμέραν νά περάσετε άπό τήν όδόν Σοφοκλέους, όπου τὰ Γραφεία του Ταμείου Συντάξεων τών Τραπεζών Έθνικής, Κτηματικής και Έλλάδος διά νά διαπιστώσητε τό θλιβερόν τούτο γεγονός.

Υπό τās προϋποθέσεις ταύτας δέν νομίζω ότι ή σημερινή Συνέλευσις τών Μετόχων δά άρνηθῆ εις τήν Διοίκησιν τής Τραπεζής νά προβῆ εις τήν αύξησιν τής εισφοράς ύπερ τών ειδη λειτουργούντων άσφαλιστικών Ταμείων διά μίαν άσημάντου επιβάρυνσεως των έξόδων Διαχειρίσεως, είμαι δε άπολύτως βέβαιος ότι τήν επιβάρυνσιν ταύτην δά καλύψη τό ίδιον τό έν ενεργεία Προσωπικόν διά τής έτι μείζοντος άποδόσεως, τής όρθολογιστικώτερας όργανώσεως τών υπηρεσιών τής Τραπεζής και συνεπώς του κλεισίματος τής θύρας εις νέας προσλήψεις, εις τās όποιās ή Διοίκησις προβαίνει ύπό τήν ισχυράν πίεσιν τῶ

ἐκάστοτε κρατούντων πρὸς μεγάλην ζημίαν τοῦ Ἰδρύματος καὶ ἀναπόφευκτον πλέον — ὑπὸ τὸ βάρος τοῦ ὄγκου τοῦ Προσωπικοῦ — ἐκτροπήν του ἀπὸ τὸν προορισμὸν του ὡς Ἐκδοτικοῦ Ἰδρύματος.

Μέτρα προνοίας ὑπὲρ τῶν ἐργαζομένων εἶναι ἀκριβῶς ὅ,τι ἡ Χώρα μας χρειάζεται σήμερον καὶ δὴ χρειάζεται καὶ εἰς τὸ μέλλον, ἵνα ἀποκοποῦν αἱ γέφυραι, αἱ ὁποῖαι ὀδηγοῦν τὸν κόσμον εἰς τὴν ἀντίπεραν ὄχθην τοῦ ὀλέθρου, τοῦ ὄδυρμου καὶ τῆς ἐθνικῆς συμφορᾶς.

Ὁ Μέντωρ τῶν Τραπεζιτῶν σεβαστὸς μας κ. **Δημ. Μάξιμος**, ὅταν ἦτο Πρωθυπουργός, εἰς μίαν σύσκεψιν εἰς ἣν μᾶς ἔκαμε τὴν τιμὴν νὰ μᾶς καλέσῃ, ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς : «Ὅ,τι δῆποτε καὶ ἂν μοῦ ζητήσετε διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν ἀσφαλιστικῶν Ταμείων δὴ εἶναι ὀλιγώτερον ἀπὸ ὅ,τι πρέπει νὰ δώσωμεν ἵνα μὴ περιφέρωνται οἱ πρῶην συνεργάται μου εἰς τοὺς δρόμους καταντημένοι καὶ αὐτὸ πού δὴ ζητήσετε δὴ σᾶς τὸ δώσω». Ἄτυχῶς ὁ κ. **Μάξιμος** μετ' ὀλίγας ἡμέρας παρητήθη ἀπὸ Κυβερνήτης τῆς Χώρας. Ἦδη, ἑτέρα ἀνεκτίμητος ἐπίσης οἰκονομολογικῆ προσωπικότης τοῦ τόπου, ἀνέλαβε τὸ ζήτημα τῆς ἐξυγιάνσεως τῶν ἀσφαλιστικῶν Ταμείων τῶν τριῶν Τραπεζῶν. Ὁ σεβαστὸς μας Πρόεδρος κ. **Ἀλέξ. Διομήδης**. Καὶ ὅταν ἕνας ΜΑΞΙΜΟΣ καὶ ἕνας ΔΙΟΜΗΔΗΣ ἔχουν ξεβραχιωνισθῆ διὰ τὸ ζήτημα τοῦτο, δὲν δὴ πρέπει νὰ ὑπάρξῃ καὶ ὁ ἐλάχιστος διαταγμὸς ἔκ μέρους τῶν κ. κ. Μετόχων διὰ τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ παρακαλῶ ὡπὼς ἐξουσιοδοτηθῆ ἡ Διοίκησις τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἵνα ἀπὸ κοινου μετὰ τῶν Διοικήσεων τῶν Τραπεζῶν Ἑθνικῆς καὶ Κτηματικῆς ἐνισχύσων τὰ Ταμεία καὶ χαρίσων οὕτω τὴν χαρὸν καὶ τὴν ἀνακούφισιν εἰς τοὺς ἀπομάχους Συναδέλφους μας μετὰ τὴν πεπορίθωσιν ὅτι ἔργον ὑψίστης κοινωνικῆς δικαιοσύνης συμπληροῦται.

Εἰς τὰ λεχθέντα ὑπὸ τοῦ κ. **Νικ. Μπακοπούλου** περὶ τῶν δῆθεν μεγάλων μισθῶν τῶν ὑπαλλήλων τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς μὴ ἐκδηλώσεως τῆς ἀλληλεγγύης των πρὸς τοὺς ἀπομάχους Συναδέλφους των ἔχω νὰ εἶπω ὅτι τόσον ὁ κ. **Στρούζας**, ὅσον καὶ ἐγὼ ἤλθομεν εἰς τὴν σημερινὴν Συνέλευσιν μετὰ μόνον σκοπὸν νὰ ὁμιλήσωμεν καὶ νὰ διεκτραγωδήσωμεν τὴν κατάστασιν τῶν

ἀπομάχων Συναδέλφων μας καὶ νὰ ζητήσωμεν τὴν ἐξυγιάνωσιν τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ταμείων. Λυποῦμαι δὲ διότι ὁ κ. **Μπακόπουλος**, ὡς πολιτευόμενος, διακεκριμένος ἐπιστήμων καὶ ἐπιφανὴς οἰκονομολόγος ἀντὶ ὡς ἔδει, νὰ ἔχη μελετήσῃ τὸ ὅλον ὑπαλληλικὸν ζήτημα καὶ ἰδιαίτατα τὸ δημοσιουπαλληλικὸν καὶ νὰ ἔχη λύσεις ὅπως ἀνέλθουν οἱ γλίσχροι καὶ ἀπαράδεκτοι μισθοὶ ὄλων τῶν τάξεων καὶ κυρίως τῶν Δημοσίων ὑπαλλήλων, ἔρχεται εἰς τὴν σημερινὴν Συνέλευσιν νὰ ὁμιλήσῃ περὶ μεγάλων μισθῶν τῶν Συναδέλφων τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ὅταν οἱ μισθοὶ οὗτοι πόρῳ ἀπέχουν ἀπὸ τοῦ νὰ εἶναι οἱ στοιχειωδῶς ἱκανοποιούντες τὰς ἀνάγκας των.

Ζητεῖ δηλαδὴ ὁ κ. **Μπακόπουλος** νὰ μὴ βελτιωθῶν οἱ μισθοὶ πείνης τῶν τραπεζιτικῶν, ἀντὶ νὰ ζητῆ νὰ ἀνέλθουν αἱ ἀποδοχαὶ θανάτου, οἷαι εἶναι αἱ τῶν Δημοσίων ὑπαλλήλων, τῶν Συνταξιούχων καὶ τῶν ἀνέργων. Τοῦτο ὑποστηρίζομενον ἐκ μέρους τοῦ κ. **Μπακοπούλου** δὴ προξενήσῃ ἀσφαλῶς τὴν πλέον ἀλγεινὴν ἐντύπωσιν εἰς τὰς τάξεις ὄλων τῶν ἐργαζομένων.

Μετὰ τὸν κ. **Ἀποστολόπουλον** ὁμιλήσαν οἱ κ. κ. **Ἄνδρ. Παπαδημητρίου** (ὑποδιοικητῆς ἐπὶ κατοχῆς τῆς Τραπεζῆς), ὁ κ. **Ἀποστολίδης** (πρῶην Ὑπουργός τῶν Οἰκονομικῶν) καὶ οἱ χρηματισταὶ κ. κ. **Βλαχάκης** καὶ **Στουπάδης**.

Ἐν συνεχείᾳ ἔλαβε τὸν λόγον, ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ Ἐπιμελητηρίου ὁ κ. **Μαμάκης**, ὅστις ὑπεστήριξε τὴν ἀνάγκην τῆς βελτιώσεως τῶν μισθῶν καὶ Συντάξεων τῶν Τραπεζιτικῶν. (Ὁ κ. **Μαμάκης** ἐξέλεγχῃ καὶ Σύμβουλος τῆς Τραπεζῆς κατὰ τὴν ἐπακολουθήσανσαν ψηφοφορίαν).

Τέλος ὁ Διοικητὴς κ. **Μαντζαβίνος** ἀπαντῶν εἰς τοὺς ὁμιλητὰς ἐδήλωσεν ὅτι προσλήψεις ἔγιναν μόνον εἰς τὸν Ταμιακὸν Κλάδον. Ἐπίσης ὑπεσχέθη ὅτι δὴ καταβάλλῃ πᾶσαν προσπάθειαν διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν μισθῶν καὶ ὅτι ἡ Διοίκησις δὴ ἐνισχύσῃ τὰ Ἀσφαλιστικὰ Ταμεία.

Μετὰ ταῦτα ἐπηκολούθησε ἡ ψηφοφορία διὰ τὴν ἐκλογὴν Συμβούλων καὶ Ἐλεγκτῶν. Τὸ νέον Συμβούλιον ἀποτελέσθη ἐκ τῶν κ. κ. **Μιλτ. Πουρῆ**, **Ι. Λαμπρινούδη**, **Μ. Καρέλια**, **Π. Γιαννουλάτου**, **Γ. Μαμάη**, **Βεντούρη**, **Καλλιποπούλου**, **Νεγρεπόντη** καὶ **Κοσμετάτου**.

ΣΧΟΛΙΑ

• **Ο πανέξυπνος κ. Πεσμαζόγλου.**

Από 20 μηνών ο Σύλλογος διεξάγει αγώνα διά την αύξησιν τῆς εἰσφοράς ἐκ μέρους τῆς Τραπεζῆς ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ὑγείας καὶ τὰ πράγματα εἶχον φθάσει εἰς σημεῖον ὥστε ὁ μὲν κ. Γουναράκης—μὲ τὸν ὁποῖον ὁ Σύλλογος ἔχει ἔκτοτε διακόψει πᾶσαν ἐπαφήν—νὰ μᾶς διαβεβαιώσῃ κατηγορηματικῶς ὅτι «τὸ ζήτημα ἐλύθη συμφώνως πρὸς τὰς ἀπόψεις σας» οἱ δὲ τοῦ Ταμείου Ὑγείας ὅτι ἀπεδέχθησαν ὑπόσχεσιν τοῦ κ. Διοικητοῦ ἵνα ἡ Τράπεζα παραχωρήσῃ διὰ μὲν τὸ ἔτος 1946 μίαν σημαντικὴν—εἰς ἀκίνητον καὶ κινήτην περιουσίαν—εἰσφορὰν, διὰ δὲ τὸ ἔτος 1947—μὲ κίνδυνον νὰ δεωρηθοῦν προδότηι ἔναντι τοῦ Συλλόγου—ἀπεδέχθησαν πρότασιν τοῦ κ. Γουναράκη ἵνα ἡ εἰσφορὰ αὐξηθῇ ἀπὸ 5 ο)ο εἰς 10 ο)ο, ἥτοι νὰ διπλασιασθῇ.

Ἐκτοτε καὶ μέχρι σήμερον οὔτε ἕνα μονόλεπτον δὲν εἰσέπραξε τὸ Ταμεῖον Ὑγείας, χάρις εἰς τὴν δεξιότηγιάν τοῦ κ. Πεσμαζόγλου, ὅστις φαίνεται πῶς ἔκαμε μίαν πρότασιν εἰς τὸ Ταμεῖον Ὑγείας. Καὶ ἡ πρότασις ἦτο ἡ ἐξῆς: «Τι προτιμάτε; Χρήματα καὶ αὐξήσεις εἰσφορῶν ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ὑγείας, ἢ ἀτομικούς προβάσμούς, εὐαρέσκεις καὶ πάλιν ἀτομικούς προβάσμούς;»

Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ μαντεύσωμεν τὴν ἀπάντησιν διότι τὰ πράγματα μᾶς τὸ εἶπον. Ἡ συμφωνία ἔκλεισε μὲ μίαν πολὺ ἱκανοποιητικὴν προσωπικὴν τακτοποίησιν καὶ οὕτω ὁ κ. Πεσμαζόγλου ἐγλύτωσε διὰ τὴν Τράπεζαν δύο δισεκατομμύρια. Καὶ ἔπειτα λέγουν μερικοὶ ὅτι ὁ κ. Πεσμαζόγλου δὲν χειρίζεται καλῶς τὰ ζητήματα καὶ δὲν κάνει διὰ Διοικητῆς τῆς Τραπεζῆς. Ὁ κόσμος εἶναι πολὺ ἀχάριστος.....

Οὐσιώδης παράλειψις

Ἀπὸ τὰ δημοσιευθέντα εἰς τὴν προτελευταίαν «Τραπεζικὴν» πρακτικὰ τῆς ἑκτάκου Συνελεύσεως τοῦ Συλλόγου μᾶς ἕκ παραδρομῆς τοῦ τυπογράφου παρελείφθη μία οὐσιώδης παράγραφος τῆς ὁμιλίας τοῦ Προ-

έδρου τοῦ Συλλόγου, ἡ ἐξῆς: «Καὶ ὅταν λέγωμεν Διοίκησιν δὲν ἐννοοῦμεν μόνον τὸν κ. Διοικητὴν, ἀλλὰ καὶ τὰς δύο Ὑποδιοικητάς, οἱ ὅποιοι εἶναι κατὰ πολὺ —εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο— χειρότεροι καὶ ἀντιπαραληλικώτεροι αὐτοῦ».

Πράγματι εἰς τοὺς δύο αὐτοὺς ἀνδρώπους καὶ πού μπορεῖ νὰ εὐχεται κανεὶς εἶναι νὰ τοὺς συγχωρήσῃ ὁ Θεὸς τὰ ὅσα ἔχουν διαπράξει εἰς βάρος τοῦ Προσωπικοῦ, τὸ ὅποιον ὅταν δὲν τὸ ἐγκαταλείπουσιν λόγω τῶν πολλαπλῶν ἀτομικῶν τῶν ὑποθέσεων, τὸ καταπολεμοῦν κατὰ τὸν πλεόν ἀπίστευτον τρόπον.

Τὸ ἐπαναλαμβάνομεν

Ἡ ἀπαρρόφησις τοῦ Συλλόγου μὲ τὸ ζήτημα τῶν μισθῶν φαίνεται πῶς ἔκαμε τὴν Διοίκησιν νὰ πιστεύσῃ ὅτι τὰ τόσα καὶ τόσα ἠθικῆς, ὑπηρεσιακῆς καὶ οἰκονομικῆς σημασίας ἐκκρεμοῦντα αἰτήματα ἐξεχάσθηκα ἀπὸ τὸν Σύλλογον ἢ ὅτι ἐξεπεράσθησαν. Διότι δὲν ἐξηγεῖται ἄλλως διατι δὲν ἐπίλυει ἡ Διοίκησις μερικὰ ζητήματα ὡς, φερ' εἰπεῖν, τὸ τῆς σκανδαλώδους ἐπεμβάσεώς της εἰς τὸ Ταμεῖον Συντάξεων, τὸ «τῶν ὀλιγωτέρων τῶν 17», τὸ τῆς χορηγήσεως τοῦ ἐπιδόματος Λογιστοῦ, τὸ τῆς πλήρους ἀποζημιώσεως ἐκ τοῦ Ταμείου Αὐτασφαλείας τῶν ἀποχωρησάντων Συνδέλφων μας, τὸ τῆς καταβολῆς πλήρων ἀποδοχῶν εἰς τὰς εἰκογενείας τῶν πεσάντων εἰς τὸν πόλεμον 1940-1941, τὸ τῆς ἄρσεως τῶν ἀδικιῶν ἐκ τῶν τελευταίων προαγωγῶν, τὸ τῆς καταβολῆς τῶν καθυστερουμένων εἰσφορῶν ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ὑγείας, τὸ τῆς κανονικῆς ἐπιχορηγήσεως τῆς Λέσχης, τὸ τῆς ρυθμίσεως τῶν προμηθειῶν ἐπὶ τῶν Ἀσφαλειῶν καὶ τῶν θέσεων εἰς Ἐταιρείας, τὸ τῆς μετατάξεως Κλητῆρων καὶ Εἰσπρακτόρων, τὸ τῆς μὴ προσλήψεως νέου Προσωπικοῦ κλπ. Πόσον ὁμως σφάλλει ἡ Διοίκησις καὶ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο —ὅπως εἰς ὅλα τὰ ζητήματα— δὲ ἀποδειχθῇ σύντμημα.

Αἱ κατ' ἐκλογὴν προαγωγαὶ

Ὁ κ. Διοικητῆς ὑπεσχέθη κατ' ἐπανάληψιν κατηγορηματικῶς εἰς τὸν Σύλλογον ὅτι δὲ ἀπακολουθήσουσιν ἐν τῷ ὅλιγῳ ἡμερῶν—μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῶν κατ' ἀρχαιότητα προαγωγῶν—καὶ αἱ κατ' ἐκλογὴν—τοιαῖαι. Δυστυχῶς πᾶρῃλλον πολὺ πολλὰ ἡμέραι καὶ τοῦτο δὲν ἔγινε. Δὲν εἶναι ἐκπληκτικὸν τὸ πρῶγμα Ἐκπληκτικὸν δὲ ἦτο ἔάν ὁ κ. Διοικητῆς ἐτήρει τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ ἔστω καὶ διὰ μίαν φορὰν.

Σωματοφυλακὴ

Τὸ ὅτι ὁ κ. Διοικητῆς περισσότερο στηρίζεται εἰς τὴν σωματοφυλακὴν του καὶ καθόλου εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ Προσωπικοῦ εἶναι πλεόν ἡ γνωστὸν. Ἀλλὰ τὸ νὰ μὴ καταρῶνῃ νὰ εὐρῆ ὅπο τὸ πλεονάζον ἐν τῇ Τραπεζῇ Προσωπικὸν ἕνα ἢ καὶ περισσότερους διὰ τὴν προστασίαν του καὶ νὰ ἀνανακάσεται νὰ προσφύγῃ ἐκτός τῆς Τραπεζῆς, αὐτὸ εἶναι ἐνδεικτικὸν τῆς καταστάσεως. Τὸ κακὸν ἐν προκειμένῳ εἶναι τοῦτο, ὅτι, δηλαδή, κατ' ἕνας πού προσλαμβάνεται μετ' ὀλίγον διάστημα δὲ συντάσσεται μὲ τὸ λοιπὸν Προσωπικὸν καὶ εἶται δὲ διορίζονται νέοι καὶ δὲ φθάσωμεν εἰς τὸ δυσάρεστον σημεῖον τῶν ἀναριθμητῶν προσλήψεων καὶ συνεπῶς τῆς αὐξήσεως τῶν ἐξόδων Διαχειρίσεως διὰ τὸν περιορισμὸν τῶν ὀσίων ὁ κ. Διοικητῆς, ζωηρῶς καὶ ἀξιεπαίνως ἐνδιεφέρεται.